

ANEU MAR ENDINS

Compartir en temps de crisi

Joan Baptista segueix essent el protagonista del fragment de l'Evangeli que llegim aquest diumenge a la celebració de l'Eucaristia. Si el text del diumenge passat ens ressaltava la presència de la Paraula de Déu en la història general i en la història personal de cadascú de nosaltres, avui el text fa sobresortir el contingut de la predicació de Joan Baptista.

La conversió que proposa aquest precursor de Jesucrist es coneix pels seus fruits; els fruits són la conseqüència de la conversió i són com la prova de la seva autenticitat. El test de l'autèntic batejat es troba en els fruits que brollen de la transformació del cor que l'encontre amb Déu i la seva paraula produeix.

En aquest sentit, la paraula de Joan el Baptista té un interès especial per a tots nosaltres, fills i filles de l'Església, en aquest moment en que veu una renovada consciència de la seva responsabilitat de portar la Paraula de Crist a tots els homes; és a dir, d'evangelitzar. Vaig pensar que eren com adreçades a nosaltres aquestes paraules del Papa en l'homília de la missa de clausura del Sínode de Bisbes recent, clos el passat 28 d'octubre a Roma. El Papa parlava d'aquells cristians i cristianes «que viuen en regions evangelitzades antigament. On la llum de la fe s'ha afeblit, i s'han allunyat de Déu, i ja no el consideren important per a la vida. Són les nombroses persones que tenen necessitat d'una nova evangelització; és a dir, d'un encontre amb Jesús, el Crist, el Fill de Déu».

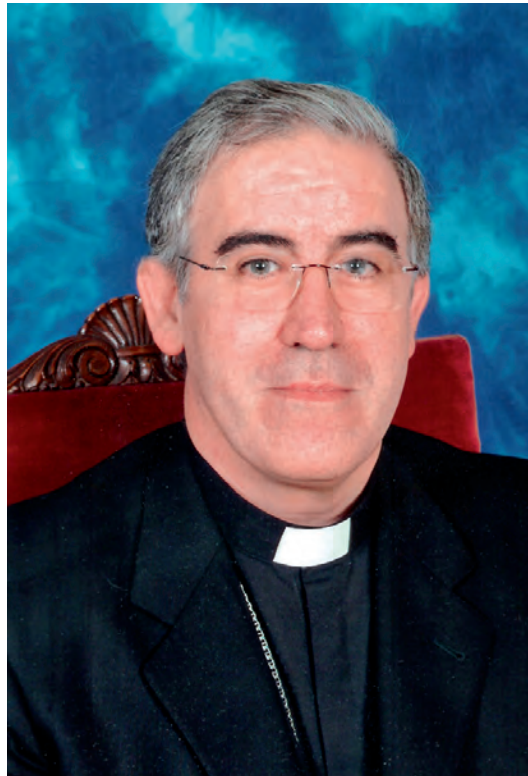
«**L**a nova evangelització concerneix a la vida de tota l'Església», afegia el papa en aquella celebració. I subratllava tres línies pastorals que varen sorgir en les intervencions escoltades en el Sínode. El Papa, com ho sabeu segurament, va assistir pràcticament a totes les sessions i escoltava atentament les intervencions fins i tot prenent notes. Per mor de la brevetat avui em referiré només a una d'elles que fa referència als sacraments de la iniciació cristiana. «S'ha reafirmat —cito les mateixes paraules del Sant Pare— la necessitat d'acompanyar amb una catequesi adequada la preparació al baptisme, a la confirmació i a l'Eucaristia. També s'ha reiterat la importància de la Penitència, sacrament de la misericòrdia de Déu. La crida del Senyor a la santedat, adreçada a tots els cristians, passa a través d'aquest itinerari sacramental.»

I el Papa conclouïa la seva referència a aquesta primera línia pastoral amb una referència preciosa, de gran abast teològic: «En efecte, en el Sínode s'ha repetit moltes vegades que els veritables protagonistes de la nova evangelització són els sants: ells parlen un llenguatge comprensible per a tots, amb l'exemple de la vida i amb les obres de caritat.»

A les vigílies de Nadal, ens arriba també la crida de Càritas a la solidaritat, tan necessària en aquests temps de crisi greu i perllongada. Procurem escoltar i atendre aquesta crida. Sovint es fa servir l'expressió que diu així: «no és el mateix predicar que donar blat». Càritas i d'altres institucions eclesials no es queden en les paraules, sinó que fan veritat allò que Joan Baptista responia a la gent que li preguntava: «Així, doncs, què hem de fer?». I ell va respondre: «Qui tingui dos vestits que en doni al qui no en té, i qui tingui menjar que el comparteixi també amb els altres». Us invito i m'invito a secundar la crida de Càritas Diocesana en aquestes vigílies de Nadal.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Bisbe de Terrassa

XI Aniversari de l'ordenació episcopal del Sr. Bisbe

► Ahir dissabte, dia 15 de desembre, s'acompliren onze anys de l'ordenació episcopal de Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa. El senyor Bisbe rebé la plenitud del sagrament de l'Orde a la Santa Església Catedral Basílica de la Santa Creu i Santa Eulàlia de Barcelona, essent el consagrador principal el Sr. Cardenal Ricard Maria Carles Gordó, arquebisbe de Barcelona. Mons. Saiz Meneses fou bisbe auxiliar de Barcelona fins al seu nomenament per a la nova diòcesi de Terrassa —erigida pel beat Papa Joan Pau II— el 15 de juny de 2004. Inicià el seu ministeri episcopal entre nosaltres el diumenge dia 25 de juliol d'aquell mateix any, solemnitat de Sant Jaume Apòstol. La diòcesi de Terrassa li expressa la seva felicitació en aquest aniversari, assegurant la seva pregària pel seu pare i pastor.

GLOSSA

Un aire especial de família

«**N**o us oblideu de preparar la pregària del proper diumenge», recordava un dijous la mare al marit i als seus tres fills d'entre tretze i disset anys.

Aquest matrimoni sempre ha valorat la importància de la pregària en família i ha procurat adequar-la a les possibilitats de cada etapa que han viscut: ell i ella sols, després del casament, amb els tres fills que s'hi han anat afegint, amb l'àvia quan anà a viure amb ells...

El diumenge al vespre, asseguts uns a les butaques, d'altres a terra, presidida l'escena per una icona de la Mare de Déu, il·luminada per una llàntia, el pare llegí el text de l'evangeli d'aquell diumenge. L'havien escoltat el dia abans, dissabte, a la missa de vuit de la paròquia. Un breu silenci i la mare recordà dues idees de l'homília i va fer la primera pregària, tenint ben present la situació de l'àvia, que era a l'hospital: «Senyor, vivim moltes vegades sense adonar-nos del gran regal que és poder veure, caminar, parlar, escoltar i trobar-se bé. Preguem per aquells que senten la seva vida sacsejada per una malaltia greu i sobtada, en especial preguem per l'àvia. Per la seva recuperació i perquè,

en la foscor, no li falti la teva llum». Sense pressa, digué el fill gran: «Senyor, als joves ens costa viure les dificultats actuals. Tendim a ser catastrofistes i ens costa creure que podem construir un món nou, un món diferent. Dóna'ns fe i fes que confiem en Tu». El pare féu així: «Senyor, que sempre tinguem en compte que som constructors del teu Regne de pau, de justícia, d'amor. Que els afers de cada dia i els seus neguits no ens facin perdre de vista el que és fonamental». «Senyor, ajuda'ns a confiar en els altres, en la família, l'escola, la colla d'amics. No és una tasca fàcil i, sovint, ens costa», afegí el més petit. Va cloure la germana del mig: «Senyor, que fem una crítica constructiva, que siguem acurats en els nostres judicis i sapiguem donar-te gràcies sempre i en tot moment». A cada petició responien dient: «Us ho demanem, Senyor». La resposta conjunta tenia un aire especial de família, com el tenia el parenostre final. Estaven units en el nom del Senyor. Se sentia el truc a la porta: «Mira, sóc a la porta i truco. Si algú escolta la meua veu i obre la porta, entraré a casa seva i soparé amb ell, i ell amb mi» (Ap 3,20).

Enric Puig i Jofra, SJ

Any de la Fe

Trobareu informació i materials a la següent adreça:

www.bisbatdeterrassa.org en el link *Any de la Fe*.

Entre altres coses, cada dia hi ha el testimoni d'una persona sobre com viu la fe. (Durada: tres minuts).

DIUMENGE III D'ADVENT

▶ Lectura de la profecia de Sofonies (So 3,14-18a)

Crida de goig, ciutat de Sió. Aclama, Israel. Alegra't i celebra-ho de tot cor, ciutat de Jerusalem. El Senyor ha tret fora els qui et condemnaven, ha fet fugir els teus enemics. Tens dintre teu el Senyor, rei d'Israel, no veuràs mai més cap desastre. Aquell dia diran a Jerusalem: «No tinguis por, Sió, no deixis caure les mans, el Senyor, el teu Déu, el tens a dintre, com a Salvador poderós; per tu s'ha transportat d'alegria, et renova el seu amor, està de festa i crida de goig com en dies d'aplec.»

▶ Salm responsorial (Is 12,2-6)

R. *Aclama'l ple de goig perquè el Sant d'Israel és gran a la teva ciutat.*

El Senyor és el Déu que em salva, / confio, no m'espanto. / D'ell em ve la força i el triomf, / és ell qui m'ha salvat. R.

Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua / de les fonts de salvació. / «Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom, / feu conèixer entre els pobles les seves gestes. / Recordeu que el seu nom és excels». R.

Canteu al Senyor que ha fet coses glorio- ses. / Que ho publiquin per tota la terra. / Poble de Sió, aclama'l ple de goig, / perquè el Sant d'Israel / és gran a la teva ciutat. R.

Gent de tota condició escoltant la predicació de Joan Baptista. Pintura de Franken, Museu del Prado (Madrid)

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,4-7)

Germans, viviu sempre contents en el Senyor; ho repeteixo, viviu contents. Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop. No us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist.

▶ Evangelí segons sant Lluc (Lc 3,10-18)

En aquell temps, la gent preguntava a Joan: «Així, doncs, què hem de fer?» Ell els responia: «Qui tingui dos vestits, que en doni al qui no en té, i qui tingui menjar que el comparteixi també amb els altres». Entre els qui anaven a fer-se batejar, hi havia també uns cobradors d'impostos que li deien: «I nosaltres, mestre, què hem de fer?» Ell els contestà: «No exigiu més del que està establert». Igualment uns guardes li preguntaven: «Què hem de fer també nosaltres?» Ell els deia: «No forceu ningú amenaçant de maltractar-lo o de denunciar-lo; acontenteu-vos de la vostra soldada.»

La gent, que vivia en l'expectació, sospitava si Joan no fóra potser el Messies. Ell respongué dient a tothom: «Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el blat, l'entrarà al seu graner, però la palla, la cremarà en un foc que no s'apaga». Amb aquestes i moltes altres exhortacions, Joan anunciava al poble la bona nova.

▶ Lectura de la profecia de Sofonías (So 3,14-18a)

Regocíjate, hija de Sión, grita de júbilo, Israel; alégrate y gózate de todo corazón, Jerusalén.

El Señor ha cancelado tu condena, ha expulsado a tus enemigos. El Señor será el rey de Israel, en medio de ti, y ya no temerás. Aquel día dirán a Jerusalén: «No temas, Sión, no desfallezcan tus manos. El Señor, tu Dios, en medio de ti, es un guerrero que salva. Él se goza y se complace en ti, te ama y se alegra con júbilo como en día de fiesta.»

▶ Salmo responsorial (Is 12,2-6)

R. *Gritad jubilosos: «Qué grande es en medio de ti el Santo de Israel.»*

El Señor es mi Dios y salvador; / confiaré y no temeré, / porque mi fuerza y mi poder es el Señor, / él fue mi salvación. / Y sacaréis aguas con gozo / de las fuentes de la salvación. R.

Dad gracias al Señor, / invocad su nombre, / contad a los pueblos sus hazañas, / proclamad que su nombre es excelso. R.

Tañed para el Señor, que hizo proezas, / anunciadlas a toda la tierra; / gritad jubilosos, habitantes de Sión: / «Qué grande es en medio de ti / el Santo de Israel.» R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Fl 4,4-7)

Hermanos: Estad siempre alegres en el Señor; os lo repito, estad alegres. Que vuestra medida la conozca todo el mundo. El Señor está cerca. Nada os preocupe; sino que, en toda ocasión, en la oración y súplica con acción de gracias, vuestras peticiones sean presentadas a Dios. Y la paz de Dios, que sobrepasa todo juicio, custodiará vuestros corazones y vuestros pensamientos en Cristo Jesús.

▶ Evangelio según san Lucas (Lc 3,10-18)

En aquel tiempo, la gente preguntaba a Juan: «¿Entonces, qué hacemos?» Él contestó: «El que tenga dos túnicas, que se las reparta con el que no tiene; y el que tenga comida, haga lo mismo.» Vinieron también a bautizarse unos publicanos y le preguntaron: «Maestro, ¿qué hacemos nosotros?» Él les contestó: «No exijáis más de lo establecido.» Unos militares le preguntaron: «¿Qué hacemos nosotros?» Él les contestó: «No hagáis extorsión ni os aprovechéis de nadie, sino contentaos con la paga.»

El pueblo estaba en expectación, y todos se preguntaban si no sería Juan el Mesías; él tomó la palabra y dijo a todos: «Yo os bautizo con agua; pero viene el que puede más que yo, y no merezco desatarle la correa de sus sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego; tiene en la mano el bieldo para aventar su paja y reunir su trigo en el granero y quemar la paja en una hoguera que no se apaga.»

Añadiendo otras muchas cosas, exhortaba al pueblo y le anunciaba el Evangelio.

COMENTARI

Què hem de fer també nosaltres?

Diumenge passat l'evangelí ens presentava Joan Baptista com a profeta del Messies, i avui ens presenta el contingut de la seva profecia.

L'evangelista ens parla de la gent que envolta Joan amb dues referències. D'una banda, la gent pregunta a Joan: què hem de fer per preparar el camí al Senyor que arriba? Joan respon en tres temps, de forma concreta, posant uns exemples bàsics trets de la vida quotidiana adreçats a tots (donar a qui no té amb què vestir-se i compartir el menjar amb els altres), adreçats als pecadors, dels quals són prototipus els publicans (no exigir més del que està establert), i els guàrdies (no forceu ni amenaceu, no

extorqui). D'aquesta manera convi- da a compartir els pocs o molts béns de què es disposa i a comportar-se honestament. Tot un programa de vida, també per a nosaltres.

D'altra banda, l'evangelista assenyala també que la gent «vivía en expectació» i es preguntava si Joan no era el Messies. Aquesta expectació no és altra cosa que l'espera de la intervenció messiànica per part del poble jueu; és més que un anhel, és un fort desig que Déu es faci activament present en el nostre món i inauguri el seu regnat definitiu. Joan desemmascara els malentesos de la gent. Ell només bateja amb aigua; el Messies, però, batejarà amb l'Esperit Sant. Ell prepara els cors dels creients; el Mes-

sies, però, judicarà aquest món amb el foc que no s'apaga. Joan és només un profeta; el Messies actuarà amb la força de Déu.

La imatge del foc ens resulta cor- feridora ja que esperàriem una imatge més consoladora. Tanmateix, el foc resulta una bona metàfora de la pre- sència visible del Déu invisible.

Joan anunciava al poble la bona nova, com Jesús mateix, que comen- ça la seva predicació invitant a creu- re la bona nova de l'arribada del Reg- ne.

Preparem-nos també nosaltres a deixar-nos transformar pel foc del Mes- sies i a acollir-lo amb una vida hones- ta i solidària.

Jordi Latorre, SDB

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia de les ho- res: 3a setmana): Gn 49, 2.8-10 / Sl 71 / Mt 1,1-17
 ■ **dimarts**: Jr 23,5-8 / Sl 71 / Mt 1,18-24 ■ **dime- cres**: Jt 13,2-7.24-25a / Sl 70 / Lc 1,5-25 ■ **dijous**: Is 7,10-14 / Sl 23 / Lc 1,26-38 ■ **divendres**: Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a / Sl 32 / Lc 1,39-45 ■ **dissabte**: 1Sa 1,24-28 / Sl: 1Sa 2,1.4-8 / Lc 1,46-56 ■ **diumenge** vi- nent, IV d'Advent (litúrgia de les hores: 4a setmana): Mi 5,1-4a / Sl 79 / He 10,5-10 / Lc 1,39-45.

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

Conèixer, estimar i actuar, i l'únic subjecte responsable i lliure (II)

Posaré dos fets per mostrar tot el que voldria dir. Un cas està tret de la vida quotidiana. L'altre de l'Evangelí de Joan. El primer és purament antropològic. Consisteix a fer l'anàlisi d'un fet ordinari: la contemplació i vivència del jardí de la residència on visc. Aquí a Sarrià hi ha jardins més bonics que els que trepitjo sovint. Però he de dir que me'l conec i me l'estimo: amb la tèbia i daurada llum primaveral, amb els cirerers i figueres, amb les flors i els ocells, sobretot les merles. Em criden l'atenció els seus cants: les notes agudes altament vibrants, originals com la música més inspirada.

M'adono que simultàniament —o prèviament— al coneixement del jardí, hi ha una aquiescència afectiva, un amor al conjunt del que veig i entenc. Aquest *afecte positiu*, aquesta apreciació gairebé amorosa em fa aprofundir en el mateix coneixement. El nom d'aquest llarg afecte inserit en la facultat de conèixer porta el nom d'admiració. L'admiració duu a un nivell de saviesa amb què contemplem la creació: la música i la llum, les formes i els éssers vius coronats pels humans.

En resum: el subjecte contemplatiu és un: és simple i complex; és el meu jo que contempla a través de l'acord simultani dels sentits, de la intel·ligència *espiritual* i de l'afecte concomitant. I encara falta l'element d'acció com seria entrar en comunió amb la natura i amb els humans.

Hi hauria una variant d'aquest primer exemple, tret de la vida apostòlica. Un grup de laïques que cerquen Déu, les Auxiliars seglars diocesanes, fa el descobriment del barri al qual és enviat en missió. Descobreixen el barri com a propi. Comencen tot obrint els ulls: aquests nens que juguen; aquestes senyores que van a la feina o a comprar; els homes que tornen a casa, cansats de la feina. Hi tenen simpatia per aquest conjunt de persones, de carrers i de cases. Els estimen. En la seva facultat de conèixer està inserida la capacitat d'estimar. De la seva capacitat d'estimar brolla el coneixement aprofundit.

I no coneix la meua intel·ligència, ni estima la meua voluntat. Estimo *jo*, el subjecte que simultàniament coneix i estima.

Dr. Josep M. Rovira Belloso
(*Déu fa créixer les persones*. Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

LES NOVES ESPIRITUALITATS

L'encaix de l'experiència en la tradició

Les noves espiritualitats plantegen un interessant debat teòric sobre l'encaix de l'experiència en la tradició. Per a l'antropòleg Lluís Duch, «l'autèntica tradició és una acció comunicativa i contextualitzadora, amb el concurs de la qual els individus i els grups humans integren alguns fragments de la dotació cultural dels seus avantpassats en el seu propi present» (Lluís Duch, *Religió i comunicació*, p. 55-56).

La modernitat va iniciar un procés de ruptura amb la tradició. Avui l'artífex d'aquest trencament ja no és la raó sinó la vivència. La divisa de la Il·lustració, el *sapere aude* (atreveix-te a pensar), ha donat pas a un *experiri aude* (atreveix-te a experimentar) propi d'una postmodernitat poc interessada en els antecedents històrics. El *presentisme* postmodern ha consolidat l'esclatxa que separa experiència i tradició en enaltir l'una i menystenir l'altra.

Ara bé, l'èmfasi en l'experiència personal no és fruit d'un caprici o d'una moda. La vivència dels individus d'aquesta nova societat és diferent de la dels seus avantpassats, perquè els factors socials i culturals que hi intervenen ja no són els mateixos. Llavors, els paràmetres aportats per la tradició perden part de la seva significativitat.

Tot i això, l'experiència personal pot ser una font de renovació per a les institucions religioses i, al seu torn, les categories de la tradició encara poden canalitzar la força que acompanya la vivència. Tal vegada, el gran repte del món d'avui sigui *resignificar* la tradició per tal de reactualitzar-la i reconnectar-la amb la realitat social.

Josep Otón
(*El reencantament postmodern*, Ed. Cruïlla-Fundació Joan Maragall, Barcelona 2012)

SANTORAL

16. ✝ Diumenge III d'Advent. Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sgda. Família (SF, 1870); sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa Adelaida (o Alicia) de Borgonya (s. x); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

17. Dilluns. Sant Joan de Mata, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús; sant Esturmí, abat; sant Franc de Sena.

18. Dimarts. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, anomena popularment «de la O» (antífones); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.

19. Dimecres. Sant Nemesi, mr; sant Anastasi I, papa (399-401) i mr.; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família mr.; santa Eva, mare dels humans.

20. Dijous. Sant Benjamí, patriarca; sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prev. i mr.

21. Divendres. Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i doctor de l'Església, nat a Nimega; sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Temístocles, mr.

22. Dissabte. Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg., fund., patrona dels emigrants.

EVANGELIZAR

Posibilidades para los laicos

La adecuada articulación del primer anuncio en la acción pastoral de la Iglesia abre un campo inmenso de posibilidades a la acción evangelizadora de laicos y laicas cristianos. En una

época de descristianización y de notable vacío en las iglesias, los movimientos y las asociaciones cristianas, la tarea más urgente del servicio de la Palabra es precisamente la de hacer llegar el primer anuncio al mayor número posible de personas.

Todos los demás servicios de la Palabra como la catequesis, la lectura y el comentario de la Palabra en las casas, la *lectio divina* y no digamos las homilias, presuponen la existencia de cristianos y cristianas que ya forman parte de dichas agrupaciones estables que reciben e interactúan con el servicio de la Palabra.

Mientras la mayoría de las actividades pastorales del ciclo completo de la evangelización tienen un lugar y una secuencia establecida (catequesis, revisión de vida, liturgia, formación teológica...), el primer anuncio, junto al testimonio con las obras, son las únicas acciones pastorales que realizan —o deberían realizar— todos los cristianos, en todo tiempo y en todo lugar.

Por ello, por ejemplo, el simple hecho de responder honestamente a la pregunta sobre si nuestra parroquia, comunidad, movimiento, asociación o escuela confesional realiza actividades específicas de primer anuncio, invita a reflexionar sobre si nuestra acción pastoral está centrada exclusivamente en la liturgia o en la formación —siempre con el mismo público— o en lo administrativo. Por el contrario, el primer anuncio tiene la propiedad, si se le deja, de inyectar en la pastoral ordinaria una nueva savia estimulante y renovadora y nos invita a hacer un esfuerzo constante para llegar a los más alejados.

De ello nos ocuparemos en los próximos comentarios.

Xavier Mortans
(*El primer anuncio. El eslabón perdido*. Editorial PPC, Madrid 2009)

ENTREVISTA

BLANCA MONTOBBIO

Entendre la ciutat

La Blanca Montobbio i la Joana Alarcón, conservadores del Museu Diocesà de Barcelona, són les autores de l'itinerari didàctic *Connecta't al Barri Gòtic*, adreçat a alumnes dels darrers cursos d'educació primària i dels primers de secundària. El recorregut que proposen per la Barcelona gòtica permet contextualitzar la història de Catalunya i, a la vegada, estudiar la història local de la ciutat, des dels seus orígens al s. I aC, fins a la mort de Martí I l'Humà el 1410. El quadern també conté fitxes amb propostes didàctiques optatives, que es poden complementar amb exercicis interactius (www.cultura.arqbcn.org), i el plànol de l'alumne amb el contingut didàctic per fer la visita. «Un dels nostres objectius —afirma Blanca Montobbio— és que els alumnes entenguin millor l'evolució de la ciutat de Barcelona des del seu origen fins al principi del segle xv.»

Per què era important crear una eina com aquesta?

Són molts els alumnes que visiten el barri gòtic de Barcelona, i des del Museu Diocesà de Barcelona vàrem veure que era important crear i oferir una eina diferent i atractiva que ajudés les escoles a realitzar un itinerari d'una manera més completa. Es podria dir que l'alumne es converteix en turista de la seva pròpia ciutat guiat amb un plànol interactiu!

El barri gòtic té molt missatge cristià?

Si ens fixem en el barri gòtic, en un radi de poc més d'un quilòmetre es van construir al principi del s. xiv quatre catedrals, que demostra no solament la febre constructiva d'aquell moment sinó la fe del poble barceloní. El missatge cristià és present durant tot el recorregut, des del silenci que s'experimenta en entrar als temples fins a aquelles actituds de fidelitat a l'Evangelí que ens plasmen les imatges pictòriques i escultòriques d'aquella època.

Els joves tenen poca formació religiosa i això va en detriment de l'art... Coneixem poc el nostre entorn?

Per això no podem restar passius. Com a creient, i també com a historiadora de l'art, sempre he volgut donar una resposta i per això he creat materials didàctics com a eines que ens ajuden a estimar i a conèixer millor el nostre patrimoni, i alhora a comprendre el missatge cristià que aquella obra d'art ens transmet. Hem d'ensenyar l'alumne a fer una observació de resposta activa.

Òscar Bardaji i Martí

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 15, a les 12 h. Beneeix i inaugura els pisos d'acollida per a persones sense sostre i adolescents de la Fundació Busquets a Terrassa.

Aquest diumenge dia 16, a les 14 h. Participa en el dinar de Nadal amb malalts i voluntaris de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de Barcelona, Terrassa i Sant Feliu de Llobregat, a Barcelona.

A les 19 h. Assisteix a la representació del Pessebre Vivent a l'Església de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola.

Dijous dia 20, a les 13 h. Presideix la recepció de Nadal a la Cúria Diocesana.

A les 17.30 h. Presideix la celebració de Nadal a l'escola de la Mare de Déu de la Salut a Sabadell.

A les 22 h. Assisteix al Concert de Nadal a la Catedral.

Divendres dia 21, a les 13 h. Presideix la celebració de Nadal al Seminari Diocesà a Valldoreix.

Diumenge dia 23, a les 19 h. Presideix la Missa de cloenda de la Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Sant Cugat, a la parròquia de Sant Pere d'Octavià de Sant Cugat del Vallès.

▶ NOTÍCIES

El Sr. Bisbe assisteix al desè aniversari d'OncoVallès a Granollers. El dissabte dia 24 de novembre a la tarda, Mons. Saiz Meneses participà en la pre-

sentació del llibre commemoratiu del desè aniversari d'OncoVallès a Granollers. L'acte, presidit pel Sr. Jaume Mayoral, alcalde, es va fer a la sala d'actes del Museu de Granollers. El Sr. Bisbe pronuncià un parlament. Després, a les 8 del vespre, presidí la celebració de l'eucaristia a la parròquia de Sant Esteve de Granollers, amb assistència dels responsables i col·laboradors d'OncoVallès. Varen concelebrar Mn. Lluís Pou, rector i vicari episcopal i d'altres preveres.

Cinema Espiritual per a infants de Catequesi. El dissabte dia 24 de novembre al matí, al Cinema Catalunya de la ciutat de Terrassa tingué lloc la darrera sessió de la Setmana de Cinema Espiritual, organitzada per la Delegació Episcopal d'Apostolat Seglar. Hi assistiren més de tres-cents participants, nens i nenes de Catequesi de diverses parròquies amb les catequistes. Obrí l'acte Mn. Josep Monfort, delegat d'Apostolat Seglar, i presentà la sessió Mn. Carles Cahuana, delegat de Catequesi. Es projectà la pel·lícula *El juego perfecto*. Després, a la Fundació Busquets, els infants varen esmorzar i compartiren una estona d'animació i fi de festa.

▶ AGENDA

Conferència. *Viure la fe en família? I tant si és possible!* A càrrec del Sr. Juanjo Fernández, pedagog i escriptor. Organitzada pel Grup Avant de la Federació de Cristians de Catalunya a Terrassa. Oberta a tothom. Aquest dissabte dia 16, a les 17.30 h. Lloc: sala Capítular de la Catedral.

Pregària a l'estil de Taizé. Diumenge dia 23 de desembre, a les 18 h. A la parròquia de Santa Maria de Rubí.

Concert de Nadal a la Catedral. A càrrec del Cor Montserrat d'Amics de les Arts i Joventuts Musicals

de Terrassa amb cinc solistes vocals. Acompanyament: orquestra de cambra, arpa i orgue. Repertori: Antonio Vivaldi, *Gloria*; Camille Saint-Saëns, *Oratori de Nadal*; *Nadales tradicionals*. Lloc: Santa Església Catedral Basílica del Sant Esperit de Terrassa. Dijous dia 20 de desembre a les 22 h.

Concert de Marata. A càrrec de Claudi Arimany, flauta, Eduard Sánchez, flauta i Nabí Cabestany, violoncel. Obres de Johann Christian Bach, Wolfgang Amadeus Mozart, Joseph Haydn, György Ligeti i Joan Baptista Plà. Lloc: Parròquia de Santa Coloma de Marata (Les Franqueses del Vallès), dissabte dia 29 de desembre a les 9 de la nit.

El servei de llegir a la Missa. Curs organitzat pel Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona i la Delegació Episcopal de Litúrgia de Terrassa. Els dissabtes 2, 9, 16 i 23 de febrer del 2013, de les 10 a les 13 h. Lloc: Parròquia de Sant Pere d'Octavià (monestir) de Sant Cugat del Vallès. Professors: Miquel Álvarez, Xavier Aymerich, Jaume Fontbona, Jordi Guàrdia i Agustí Roig. Sessions de teoria i de pràctica. Informació i inscripcions: Centre de Pastoral Litúrgica, c/ Rivadeneyra 6, 7è, Barcelona; tel. 933 022 235 (matins); e-mail: cpl@cpl.es.

▶ PROVÍNCIA ECLESIASTICA

Exercicis espirituals per a preveres. Del 2 al 5 de gener de 2013. Dirigits per Mn. Salvador Bacardit, vicari episcopal de Barcelona. Lloc: Hostatgeria del Monestir de Sant Pere de les Puel·les (Benedictines de Sarrià), c/ Anglès, 55, Barcelona. Organitzats per la Unió Sacerdotal de les diòcesis de Barcelona, Terrassa i Sant Feliu de Llobregat. Inscripcions: Mn. Xavier Casas Ros, c/ Joan Güell 200, Barcelona; tel. 933 216 242.

▶ D'ALTRES BISBATS

Recés per a viudes. La Fraternitat de Santa Maria de la Resurrecció de viudes que ho han estat prematurament organitza un recés els dies 26 i 27 de gener de 2013 a l'Hostatgeria del Monestir de Sant Pere de les Puel·les (Benedictines de Sarrià). Informació: Maria Rosa Serrano, Vda. Sanromà, tel. 933 397 151).

REMAD MAR ADENTRO

Compartir en tiempos de crisis

Juan Bautista sigue siendo el protagonista del fragmento del Evangelio que leemos este domingo en la celebración de la Eucaristía. Si el texto del domingo pasado resaltaba la presencia de la Palabra de Dios en la historia general y en la historia personal de cada uno de nosotros, hoy el texto pone de relieve el contenido de la predicación de Juan el Bautista.

La conversión que propone este heraldo de Jesucristo se prueba por sus frutos; los frutos son la consecuencia de la conversión y como la prueba de su autenticidad. El test del auténtico bautizado está en los frutos que brotan de la transformación del corazón que produce el encuentro con Dios y con su Palabra.

En este sentido, la palabra de Juan el Bautista tiene un especial interés para todos nosotros, hijos e hijas de la Iglesia, en este momento en que ella ve una renovada conciencia de su responsabilidad de llevar la Palabra de Cristo a todos los hombres; es decir, de evangelizar. Pensé que eran dirigidas a nosotros estas palabras del Papa en la homilía de la misa de clausura del reciente Sínodo de los Obispos concluido el pasado 28 de octubre en Roma. El Papa hablaba de aquellos cristianos y cristianas «que viven en regiones de antigua evange-

lización, donde la luz de la fe se ha debilitado, y se han alejado de Dios, y ya no lo consideran importante para la vida. Son las numerosas personas que tienen necesidad de una nueva evangelización; es decir, de un nuevo encuentro con Jesús, el Cristo, el Hijo de Dios».

«La nueva evangelización concierne a la vida de toda la Iglesia», añadía el Papa en aquella celebración. Y subrayaba tres líneas pastorales que surgieron en las intervenciones escuchadas en el Sínodo.

El Papa, como seguramente sabéis, asistió prácticamente a todas las sesiones y escuchaba atentamente las intervenciones incluso tomando notas. Por razones de brevedad, hoy voy a referirme sólo a la primera de las líneas señaladas por su Santidad. Es la que corresponde a los sacramentos de la iniciación cristiana. «Se ha reafirmado —cito las mismas palabras del Santo Padre— la necesidad de acompañar con una catequesis adecuada la preparación al Bautismo, a la Confirmación y a la Eucaristía. También se ha reiterado la importancia de la Penitencia, sacramento de la misericordia de Dios. La llamada del Señor a la santidad, dirigida a todos los cristianos, pasa a través de este itinerario sacramental.»

Y el Papa concluía su referencia a esta primera línea pastoral con una referencia preciosa, de gran calado teológico: «En efecto, se ha repetido muchas veces en el Sínodo que los verdaderos protagonistas de la nueva evangelización son los santos: ellos hablan un lenguaje comprensible para todos, con el ejemplo de la vida y con las obras de caridad.»

En estas vísperas de Navidad, nos llega también la llamada de Cáritas a la solidaridad, tan necesaria en estos tiempos de grave y prolongada crisis. Procuremos escuchar y atender esta llamada.

Dice un refrán muy expresivo que «no es lo mismo predicar que dar trigo». Cáritas y otras instituciones eclesiales no se quedan en las palabras, sino que hacen real aquello que respondía Juan Bautista a la gente que le preguntaba: «¿Entonces, qué hacemos?». Y él contestó: «El que tenga dos túnicas que se las reparta con el que no tiene; y el que tenga comida, haga lo mismo.»

Os invito y me invito a secundar la llamada de Cáritas Diocesana en estas vísperas de la Navidad.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa